

TRAKŲ R. SAVIVALDYBĖS RŪDIŠKIŲ GIMNAZIJA

Trakų g. 71, Rūdiškės, LT – 21171 Trakų r.
Tel. 8 – 528 – 57225, el. pašto adresas: www.rudiskiug.trakai.lm.lt

Aurelija Pavliukovič, 8 klasė

(2009-09-21, 14 metų, mot., 832 žodžiai,
(kalba lietuvių, lenkų, rusų, anglų kalbomis)

MOKYTOJA VITA PATINSKIENĖ

EPISTOLINIO RAŠINIO KONKURSUI

Parašyk laišką ateities kartoms apie pasaulį, kurį tikėtės, kad jos paveldės

**2024-02-21
RŪDIŠKĖS**

Brangusis ateities drauge!

Rašau Tau laišką iš gimtųjų namų, vietos, kurioje gimiau ir augu, vietos, kuria žaviuosi kiekvieną akimirką ir kur visada turiu noro sugrįžti. Palieku šį laišką čia pat, šalia savęs, kad ateityje jau bent vienas Tavo kartos atstovas sužinotų, kad būtent šioje vietoje šimtus ar tūkstančius metų gyvavęs kuklus Lietuvos kaimelis, kad čia gyvenę žmonės, besidžiaugę malonia dienos šviesa bei gaivinančia nakties mėnesiena. Šį laišką įkalinu metalinėje dėžutėje ir užkasu po savo medeliu – mano bendraamžė liepa, kuri turėtų priminti, kad čia gyventa, džiaugtasi ir mylėta. Tikiuosi, kad ja galėsi pasigrožėti ir Tu. Šalia jos stovės linksmas oranžinis namukas. O gal viso to nebeliks? Deja, to aš negaliu nuspėti, nors ir kaip džiaugčiausi, kad galėtumei pamatyti tai, kas sveikina mane kiekvieną rytą pažvelgus pro langą. Dar keli norai, dar keli pastebėjimai, o kartu ir viltis, kad Tu paveldėjai šį tobulą ir netobulą pasaulį. Sek mano mintis ir keisk, svajok, tobulink, būk ir džiaukis, išlik ir išsaugok ateities kartoms tai, ką paveldėjai, tai, kas geriausia ir gražiausia.

Pasaulis yra didelis ir įvairus, prisotintas kontrastų. Kai kur driekiasi ledynai, dieną naktį siaučia pūgos, o štai kitur visus metus sausra, plyti dykumų smėlynai, apie pusiaują auga vešlios džiunglės, dar kitur debesis siekia kalnai, žemę drebina ugnikalnių išsiveržimai. Tu tai paveldėjai, pavadėjai tai, kas gera, bet kartu ir tai, kas taisytina. Tuo ir nuostabus šis pasaulis – savo įvairove. Žmonija įnirtingai tiria savo aplinką – mėgaujasi skrydžiais į kosmosą, nusileidžia į giliausias vandenynų įdubas. Po truputį mūsų gyvenimo dalimi tampa dirbtinis intelektas, lazeriai, robotai, atliekantys sunkiausius darbus, o žmonėms telieka juos prižiūrėti. Kiek daug šiais laikais Žemės gyventojai gali sau leisti, patirti, atrasti. Jie turi teisę kalbėti, būti laisvi, kurti savo ateitį ir tobulinti šį pasaulį. Mokslas, medicina, komunikacija kasdien siekia aukštumų. Išdidžiai skamba, tačiau didieji atradimai skatina ir greitą vartojimą. Didžioji dalis produktų pasiekia žmogų jau paruošti, telieka tik vartoti, naudoti, išmesti ir vėl pirkti. Tačiau į šią grandinę patenka ne visi. Šalia visko pertekusio žmogaus stovi tas, kuris patiria daug skurdo, neužmiega iš bado, neturi vaistų. Iki šiol ne visi žino, kas yra elektra ir ką reiškia būti saugiam. Dažnai tai lemia nesibaigiantys konfliktai, šluojantys viską savo kelyje, karai – XXI a. žmogaus žiaurumo, gobšumo ir puikybės pasekmė. Brangus ateities drauge, bandyk kovoti su tuo, kas žeidžia žmogų, kas daro jį menką. Tu tai padarysi, nes Tu stiprus, Tu gali.

Palieku Tau ne tik žmogų bet ir savo tautos kultūrą, tradicijas. Jų puoselėjimas ir saugojimas yra viena svarbiausių pareigų. Tauta, praradusi savo teritoriją, nepuoselėjanti istorijos, papročių ir kalbos, miršta. Mes, lietuviai, turėtume didžiuotis, kad savo nedidukėje valstybėje sutalpiname tokią gausybę brangaus paveldo. Lietuviška virtuvė, senovės amatai, mūsų ypatingos sutartinės, liaudies

dainos bei instrumentai primena, kas iš tiesų esame, pripildo mūsų sielas gyvasties. O kaipgi be kalbos? Dažnai nesusimąstome, kad kalbame viena seniausių ir archajiškiausių kalbų pasaulyje. Baltų kalbų grupei, indoeuropiečių kalbų šeimai priklausanči lietuvių kalba pasižymi dideliu panašumu į senovės sanskritą, lotynų ir graikų kalbas, taip pat visiškai išsiskiria nuo kaimyninių tautų – slavų ir teutonų kalbų. Žodyno turtingumu lietuvių kalba prilygsta tik anglų kalbai, turinčiai 75 000 žodžių. Žymus prancūzų etnologas Élisée Reclus apie lietuvių kalbą sako: „Iš visų Europos kalbų lietuvių kalba turi daugiausiai mažiųjų žodžių, išreiškiančių švelnumą, meilumą ir prierašumą. Šiuo atžvilgiu ji lenkia ispanų, italų bei rusų kalbas. Šios mažosios priesagos būna pridedamos prie veiksmažodžių irrieveiksmių, taip pat prie daiktavardžių ir būdvardžių.“ Ne kartą lietuvišką žodį buvo norėta užgesinti tautos lūpose, tačiau bendra jėga ir vienybė jis buvo iškovotas ir perduotas mums, o jau mes turime jį branginti ir tikėtis saugiai perduoti Jums. Tikiuosi, kad kalbi lietuviškai, kad išsakai savo mintis savo sielos kalba. Saugok ją, kurk ir augink ją, mokyk jos savo vaikus.

Be kūrybiško žmogaus santykio su gamta neįmanomas progresas. Dosni jos ranka dovanoja kurą, kad nesusaltumėme, pasiūlo daug statybinių medžiagų, maisto. Tai nuostabu, bet... Gamta kenčia, nes žmogus tampa vis gobšesnis – be poilsio tiesiami triukšmingi ir taršūs keliai, statomi miestai, megapoliai. Štai taip ir susikuriame problemų – klimato kaita, oro ir vandens tarša, sulig kiekviena diena augantys šiukšlių kalnai. Žmonija šiuo metu dažniau paima negu atiduoda. O ant žūstančios žemės grūdo nepasėsi. Žmonės bando gelbėtis ir imasi visų galimų veiksmų – rūšiavimo, perdirbimo, gamtos objektų tvarkymo, augalų sodinimo. Rankų šiems darbams atlikti jau nepakanka, dažnai aptariama aplinkosaugos tema pritraukia ne visų dėmesį. Jeigu tik žmonės artimiausioje ateityje susimąstytų, padėtų vieni kitiems ir susirūpintų savo namų gyvasties išsaugojimu, pasaulis tuoj pat nušvintų kitomis spalvomis... Visa širdimi viliuosi, kad Tu gyveni žalesnėje Lietuvoje, džiaugiesi mūsų giriomis ir pievomis, stebiesi piliakalniais, kalvomis, grožiesi čiurlenančiu Nemunu ir Nerimi. Tikiuosi, kad tave dar užliūliuoja Baltijos jūros bangų ir kopose ošiančių pušų lopšinės.

Sudėtinga įsivaizduoti, kokia evoliucijos viršukalnė pasiekta Jūsų amžiuje. Viliuosi, kad Jūs gyvenate gražiam pasaulyje, branginate jį ir dalijatės juo su visais. Karai seniai pasibaigę, įvairių šalių žmonės kalba savo gimtąja kalba, puoselėja papročius ir tradicijas, saugo gamtą. Visi supranta, kad unikalumas ir savitumas daro mus ypatingus. Brangink tai, kas buvo patikėta Tavo rankoms. Patikėk, mes dar susitiksime kažkur *TEN* ir pasidžiaugsime žmogaus galia. Iki.

Aura